

SLOVENSKO GLASBENO DRUŠTVO „LJUBLJANA“

Besedilo koncertnega programa.

FR. GERBIČ:

1. Po zimi.

Le padaj, padaj beli sneg
zapadi dol, zapadi breg;
na bregu malo hišico
in notri sladko ljubico.

Saj letos sem te le vesel,
ne bom te kakor lani klel,
ko hodil sem iz dola v vas,
sem truden delal v breg si gaz.

Saj čakal sem te pretežko
in pusta čakal sem s tebo,
pred pustom jo na dom peljam,
iz dola je nič več ne dam.

Dr. G. KREK:

2. Tam na vrtni gredi.

Tam na vrtni gredi
raste rožmarin,
pridi o slovesu,
dam ti ga v spomin.

Na srce ga deni,
čuvaj ga skrbno,
morda kdaj ob njem ti
rosno bo oko.

Rožmarin povene,
z njim spomin bo vzet,
tudi ti boš nosil
v srečo veli cvet.

Dr. G. KREK:

3. Slika.

Na trgu fante zbirajo,
liste za vojsko jim dele.
Oj fantje glasno vriskajo,
da si tolažijo srce.

Čez trg mi k maši matere
in lepe deklice hite,
po fantih milo gledajo,
jim tiho stiskajo roke.

In v cerkvi z lece slikajo
peklenske muke in gorje.
Na trgu fantje vriskajo,
na glas dekleta se solze.

V. VODOPIVEC:

(Simon Jenko.)

4. Ves dan je pri oknu.

Ves dan je pri oknu
deklica čakala,
da je blede luna
mirno posijala.

Zunaj vasi z drugo
deklico je hodil
in po ravnem polju
za roko jo vodil.

Tako reče luna,
za oblak se skrije,
da solzic ne vidi,
ki jih dekle lije.

JOS. KLEMENČIČ:

(Bogumil Gorenjko.)

5. Oj pogledjte ptičke.

Oj pogledjte, ptičke,
na domače njive,
oj povejte, ptičke,
kaj godi se tam.

Sirna polja, zlata polja
so gosto pokrita v klas,
in čez polja, zlata polja
plove sladke pesmi glas.

Mlade pojejo ženjice,
kakor češnje so obraz,
vriskajo veseli fantje,
ko ropoče voz skoz vas.

To zapele so mi ptičke
vest, oj radostno tako,
toda srce, moje srce
je postalo žalostno.

Dr. FR. KIMOVEC:

(Silvin Sardenko.)

6. Zaročenka.

Oj pustite me, naj jočem!
moji nageljni rudeči
ne dehte mi več po sreči.
Kaj nevesta z njimi hočem?

Tam sta v bukev dve imeni
vrezani nad srcem enim:
zaročenka z zaročenim
dve ljubezni preiskreni.

V žalni venec jih bom spletla,
nesla gori na planino,
kjer je s tiho bolečino
moja prva sreča vzvetela.

Kot dve rozni zvezdi beli
v beli limbar položeni
v božjem solncu pozlačeni
sta ljubezni dve goreli.

Mrtva je ljubezen ena:
vgasnil jo je boj krvavi,
v nedosežni spi planjavi,
druga toži zapuščena.

FR. S. VILHAR:

(Anton Medved.)

7. Zaroka.

Oče so rekli: sedemsto!
Mati so rekli: kaj bo to?!
Zenin je rekel: ne vprašam nič,
da je le moj vaš deklíč.

Kaj li vprašaš me, Janez moj!
Zame se ti nikar ne boj!
Kakor roža v solnčni obraz
v te sem zaljubljena jaz!

Pojdi k meni, o Jerica,
pridna in lepa hčerka!
Moja si, čuješ, moja odslej,
ali me ljubiš, povej!

Oče in mati, ljubček, oba
tukaj živela bosta doma,
bosta živela na stare dni
z nami brez vsake skrbi.

Oče so rekli: če je tako,
vama primaknem še ensto!
Mati so rekli: ljubi par
srečen ostani ti vsekdar!

ARHANGELSKIJ:

8. K Bogorodice priležno.

K Bogorodice priležno ninje pritečem
grješni i ismireni i ipripadem,
v pokajanji i zovušte iz globini duši:
Vladičice pomози nanij miloser dovavnij;
potštisja, pogibajem
ot množstva pregrešenij.
Ne otvрати tvoje rabiští.
Tja bo jedinu nadeždu imajem.

ČAJKOVSKI:

9. Angel vopijaše.

Angel vopijaše blagodatnej:
„Čistaja Djevo radujsja!
I paki reku: radujsja!
Tvoj sin voskrese
tridneven ot groba
i mertvija vzdvignu
ljudije, veselitesja.

Svjetisja, novij Jerusalime
slava bo Gospodnja na tebe
vozsjia. Likuj ninje
i veselisja Sione.
Ti že čistaja,
krasujsja Bogorodice,
o vostaniji roždestva tvojego.

A. LAJOVIC:

(Dragutin M. Domjanič.)

10. Kiša.

Kiša pada, kišica,
travnik primače,
duša moja dušica
tak se stiha plače.

Kaj si rubček zgubila? Škoda je pohabiti
Dam ti ja još jeden. suzom lice belo,
Kaj si dečka ljubila, škoda ne pozabiti,
koji ni te vreden? kaj ni biti smelo.

Kiša stala, kišica,
rože sunce greje,
duša mi se dušica,
vre čez suze smeje.

ST. PREMRL:

(Simon Jenko.)

11. Z glasnim šumom s kora.

Z glasnim šumom s kora
orglje so donele,
družī se z donenjem
glas soseske cele.

Bodi počesčena
rajska ti Devica,
vseh nebes in zemlje,
naših src Kraljica!

Tak soseska poje
in na prsi bije,
skoz visoka okna
jasno solnce sije.

G. HOCHREITER:

(Oton Župančič.)

12. Uspavanka.

Kaj bo sinku sen prineslo?
Ptičje krilo, tenko veslo,
ali kita rožmarina?
Aja tuta, nana nina!

Krilo se je utrudilo,
veslo se je polomilo,
suha kita rožmarina,
aja tuta, nana nina!

Kaj bo sinku sen prineslo?
Niti krilo, niti veslo,
niti kita rožmarina,
le popevka materina:
aja tuta, nana nina.

O. DEV:

Koroška narodna.

13. a) Spov ptice pojo.

Spov ptice pojo,
spov rožce cveto,
tak zelen' planina,
ke je kratekčasno.
Sem pa rožice trgal,
sem pa v hartele hodou,
sem veselo prepival
in sem kratek čas mou.

Vse sekače sem zgubiv,
vse cokle zvomiv,
ke sem dov planine
k tej dečvi hodil.
Še za cokle je škoda,
naj še bolj pa za me,
ke bi imou hoditi
dol s planince k tebe.

Koroška narodna.

13. b) Pojdem v rute.

Pojdem v rute,
tam čez je mraz.
Ječe moj pobič
je pokopan.

Tam dol poklekнем,
mal' požebрам,
da n' bo moj pobič
ležal koj sam.

14. Ljubica.

Ležal na mrtvaškem odru
v sobi temnej mlad je mož.
Sredi belih sveč brlečih,
sredi lepih, svežih rož.

Mrtveca od jutra v večer
hodijo ljudje kropit;
vsi so prišli, samo nekdo
ni prišel tja zanj molit.

Vsi so prišli, samo ljube,
ljube k njemu ni bilo,
ljube mlade, ljube lepe,
ki jo ljubil je srčno.

Pa pred kočico dekleta
drobne stikajo glave
in skrivnostno šepetajo
v uho si besede te:

Vsi so prišli, vsi so prišli
ga kropit in zanj molit,
samo ona, samo ona
ni prišla se poslovit.

Saj sem rekla,
da je čisto brez srca,
da za njega nič ne mara,
da za norca ga ima.

V sobici ženjice sive
jagode prebirajo,
gibajoč čeljusti stare
v vrata se ozirajo.

Vsakega motreč pazljivo,
sive glave majejo,
med seboj odduška
srčneje bolečini dajejo.

Glejte, glejte, vsi so prišli,
Cvetkove le ni bilo;
Kdo bi mislil, kdo bi mislil,
da brezsrčna je tako.

Kaj se hoče, kaj se hoče,
svet zapustil je Gospod,
brez vesti je, brez srca je,
tak je zdaj ta mladi rod.

Drugo jutro zgodaj,
zvon se tužno je glasil.
Kdo nocoj je neki zopet
sè zemlje se preselil?

Hitro se izve novica,
bliskoma po vasi gre:
Cvetkova je preminula,
počilo jej je srce.

Dr. FR. KIMOVEC:

15. Ti boš pa doma ostala.

Ti boš pa doma ostala,
prošnje luči nažigala
vsak večer, vsak večer,
ko zapreš samotno dver.

Jaz pa bom se spomnil nate,
daleč gledal luči zlate,
vsak večer, vsak večer,
kakor lepših ni nikjer.

Ti boš pa doma ostala,
prošnje luči nažigala
vsak večer, vsak večer,
ko zapreš samotno dver.

GRJEČANINOV:

16. Voskliknite Gospodevi.

Voskliknite Gospodevi vsja zemlja,
Pojte že ime njegovo,
Dadite slavu hvaljejevo,
povjedite vsja čudesa jega.
Kto Bog velij, jako Bog naš?
Ti jesi Bog, tvorjaj čudesa.
O svjeteša moljnija Tvoja vselemuju,
Vozvjeteša nebesa, vozvjeteša pravdu Tvoju
i vidješa vsi ljudije vidješa pravdu Tvoju.
Vocarisja Bog nad jaziki
kto Bog velij, jako Bog naš?
Ti jesi Bog tvorjaj čudesa.

